

Öpüşlerinde Muradına Eren Masalın Muradıym

— edward34 · 07 Aralık 2013

Hayrettin Taylan

geceye ninnilerini söyleten yara dağının aslanıyım
heceye temennilerini dinleten yara ormanın ceylanısın
dağ ile orman koyun koyuna bizi çekişmekte dilsiz destanlarla
ezgisi uykudan çok sensizliğin ölümcül soğuşundaydı
yarım kalmış , yarım kalmamış gecelerin sessiz harf eriyişi gibi
nidalara teslim olmuş teşbihlerin tespisinde çekimleniyor yadım
hülyalı bakışlarından kurşunu ağlatan bakışına esir çıkmazlardayım
bu nemli gözlerin mucidi ben olabilirim
bu atomları parçalatan bakışının fizikçisi ben değilim
içimde hiroşimalar ağlarken, öyle salına salına gezme yarakentimde

2...

yaşanmamışlıkların mevsiminde ısınıyor yüreğimde gidişin
benin içinde senin tohumların damlalarıyla ekildi gönlümün humuslarına
görünmeyen an gibi yeşeriyorsun bahtımın ortasında
özlediğim her şeyde meyve oluyor senden kalanlar
beklediğim her yerde sevda oluyor senden kalanlar
dinlediğim her şarkıda pişmanlıklar tele değişiyor senden çalınanlarla
vazgeçmek mi sevmek mi,? sorularında sorunun kendisi cevapsız yanıyorken
sevmek irsidedir, sevmek millidir, sevmek, sonsuzdur, sevmek bendendir diye oradayım

3...

feryatları eğiten yangınların kül komşusuyum gülüne meftun için
benin içinde sen...senin içinde beni eğiten algıların bilinç kulesiyim
kara bahtımın adılında dilsiz destanlar yazan dişil erksin
mutluluğun umut atlasında rengime yakın yarsın
bakışında asırlık kederlerin izi, izm gibi yüreğimde yanarken
yakışındaki ömürlük kaderin yaşanırılık havasından kaçamam

4..

öpüşlerinde ,muradına eren masalın muradıym
sarılışında , ruhun magmasını ısıtan penguenlerin yar çobanıyım
yakarışında , yedi uyurlar gibi yediverenlerini yetiştiren gönül bahçıvanıyım

sonsuzu denk gelmiş yaşamın haritasında sensiz her kentin metruğuyum
5...

yorgunluk , yoksunluk, yokluk, yosun gibi damla denizime sarılı
sen gibi geçmeyen zamanların diliminde vicdanımı akrebini ısıtıyor vebal
ben gibi gidemeyen sevdanın seyrinde aklanmış dünya gibi sarıyor hasret
aşk çocuk gibi sarıldığı ilk yerde öylece ağlıyor, ölümünce bekliyor